

Uit een homilie van de heilige Beda de Eerbiedwaardige (†735) *

Jezus zag iemand aan het tolhuis zitten die Matteüs heette,
en Hij zei tot hem: 'Volg mij' (Mt. 9, 9).
Hij zag hem niet zozeer met de ogen van het lichaam,
als wel met zijn innerlijke blik van barmhartigheid.
Hij zag de tollenaar
en omdat dit zien barmhartigheid en uitverkiezing betekende,
zei Hij tot hem: 'Volg mij.'
Met 'volgen' bedoelde Hij 'navolgen',
dat wil zeggen: niet zozeer op de voet volgen
als wel Christus daadwerkelijk volgen in wijze van leven.
Immers
'wie aanspraak maakt op verbondenheid met Christus,
moet leven juist zoals Hij geleefd heeft' (1 Joh. 2, 6).

“Hij stond op en volgde Hem.”
Het hoeft ons niet te verwonderen
dat de tollenaar al op het eerste bevel van de Heer
het aardse gewin dat hij tot dan toe nastreefde,
achter zich liet.
Hij bekommerde zich niet meer om zijn bezit
en sloot zich aan bij het gezelschap van Hem
die klaarblijkelijk geen enkele rijkdom bezat.
Dit is niet te verwonderen,
want de Heer die hem uiterlijk riep door zijn woord,
had hem innerlijk door een onzichtbare drang geleerd
Hem te volgen.
Hij had het licht van zijn geestelijke genade
in hem laten schijnen, zodat Matteüs begreep
dat degene die hem op aarde wegriep van tijdelijke dingen,
de macht had om hem in de hemel
een onvergankelijke schat te verlenen (cf Mt 6,20)...

De bekering van één enkele tollenaar
was voor veel tollenaars en zondaars
een voorbeeld van berouw en vergeving.
Wat hier gebeurde, was een treffend voorteken.
Hij die eens apostel en leraar van de heidenen zou zijn,
trok in het eerste ogenblik van zijn bekering
een menigte zondaars achter zich aan
op de weg van de redding.

---

* **Beda de Eerbiedwaardige**, Homilie over de Evangelien I, 21 ; CCL 122, 149 (vert. brevier)